

Da Ingen begjærede Ordet, fattes det under Affstemning, om 3die Behandling af ovenstaaende Sag maatte foretages i dette Møde, hvilket vedtoges eenstemmig med 60 St.

Sagen forelaa saaledes nu til 3die Behandling, til hvilken der var fremkommet følgende **Ændringsforslag**:

Forslag af J. A. Hansen, Müllen, A. Larsen, J. Jørgensen, B. Nørgaard, Frølund, Jochumsen, Hasle, Poul Knudsen, H. W. Petersen, Christophersen, Sønderby, Schroll, Bløch, J. Jensen og Bloug:

Til § 1, første Stykke, Afs. Linie.

„tilveiebringes“ forandres til: „søges tilveiebragte“.

Ændringsforslaget tilligemed den tilhørende Paragraph samt Lovforslaget i dets Heelhed fattes under Forhandling.

J. A. Hansen: Det Forslag, som jeg i Forening med 15 andre Medlemmer af Thinget har foreslaaet, gaaer ud paa mere correct at udtrykke den Mening, som efter Udvalgets Affattelse af Lovforslaget skal ligge i det omhandlede Stykke af § 1. Her staaer nemlig heri, at for Kjøbenhavn, for alle Kongerigets Kjøbstæder og for de Landsogne, hvor vedkommende Amtsraad eragter det fornødent, „skulle Sundhedsvedtægter tilveiebringes“; men af den følgende Deel af Paragraphen vil man see, at det ingenlunde er givet, at de ville kunne tilveiebringes. Selv der, hvor der er de samme Myndigheder, der have at tage Beslutning om saadanne Vedtægters Affattelse og Indførelse, som omhandles i § 1, kan det jo tænkes muligt, at man, efterat være blevet bekendt med Forslaget fra Justitsministeriet, kommer til det endelige Resultat, at man ikke vil have nogen Vedtægt, og dette kan snarest tænkes at ville blive Tilfældet i Landsognene, hvor det er Amtsraadets Eragting eller Skøn, der skal afgjøre, hvorvidt Sundhedsvedtægter skulle søges tilveiebragte, og hvor det er Sognesforstanderskabet, der har at tage Beslutning

om deres Indførelse. Der kunde meget let tænkes saadanne Landsogne, hvor Amtsraadet vel kan finde det fornødent at indføre Vedtægterne, men hvor Sognesforstanderskabet frabeder sig dem, og det gaaer derfor ikke an i det første Stykke at sige, at Vedtægterne skulle tilveiebringes. Jeg har ogsaa forskrevet mig om, at dette heller ikke er Udvalgets Mening, men derimod det, som correct vil blive udtrykt, naar det stillede **Ændringsforslag** antages. Det er nemlig Udvalgets Mening, at Amtsraadene for Landsognenes Vedkommende skulle afgjøre, hvorvidt det er fornødent at tilveiebringe Sundhedsvedtægter, mens det ogsaa er Udvalgets Mening, hvad der ogsaa klart fremgaaer af Paragraphen, at Sognesforstanderskabet siden har fuld Myndighed til at nægte sit Samtykke til disse Vedtægters Indførelse. I Henhold til hvad jeg saaledes har anført, vil jeg derfor haabe, at **Ændringsforslaget** bliver vedtaget; at det er i fuld Overensstemmelse med, hvad man har tilsigtet ved Paragraphen, vil blandt Andet ogsaa fremgaae deraf, at Udvalgets ærede Ordsfører er mellem dem, der have stillet det.

Grundtvig: Hvad den ærede sidste Taler anførte om Sogneraadene, er vistnok ganske rigtigt, at de have at stemme over, om Vedtægterne skulle indføres, men her, hvor Taleren kun er om Vedtægternes Tilveiebringelse, her gjør Sogneraadets Mening jo hverken fra eller til, men jeg har for Resten slet Intet imod **Ændringsforslaget**. Jeg skulde heller slet ikke have begjært Ordet, dersom jeg havde været vis paa, at Loven endnu hedder, som den ærede Formand kaldte den: Lov om Sundhedspolitiet; thi ligesom Sundheden i Livet maa finde sig i meget, saaledes maa Sundhed i Sproget ogsaa finde sig i meget, og saaledes maa den i Ordet Sundhedspoliti finde sig i at sættes sammen med Politiet, men jeg stod i den Formening, at det ved 2den Behandling blev vedtaget, at Loven skulde hedde: Lov om Tilveiebringelsen af Sundhedsvedtægter.

Formanden: Det er meget rigtigt, men Titelen paa Lovene bliver altid opført saa-